

น
เ
ร

Numéro

34

MODE

Fleurir

SIRIVANNAVARI

BEAUTY

Color of spring

Cushion foundation

Success story

วรัววิมล กนกธนาพร

Point of view

Jeremy Opriteco

Sketching out loud

ฤทธิธิดา อัมพูชา

May 2016

ISSN 2286-813-5

9 772286 813001

Printemps

Garden of Delight

By Omruja Boonyasit

46

จากซ้ายไปขวาและจากบนลงล่าง
กระเป๋าถือหนังสีดำ **Balenciaga**, กระเป๋าหนัง
ลายงูสีดำจากคอลเล็กชั่นโดย Johnny Coca
Mulberry, กระเป๋าถือหนังสีดำไลน์นิ่งสีเขียว
Hermès, รองเท้า Mary Jane หนังสีดำประดับ
หมุดสีทอง **Mulberry**.

กระเป๋าทูตูปักลาย Dior. รองเท้าส้นนิเกออร์
ปักลาย Dior. คลัทช์เฟลทที่ทรงสี่เหลี่ยมสีแดง
ประดับดอกไม้ Jimmy Choo. กระเป๋าสะพาย
หนังสีแดงตกแต่งแผ่นหนังรูปแอปเปิ้ล Hermès.

จากซ้ายไปขวา

รองเท้าบัลเลอรีน่าสีเบจ **Christian Louboutin**. หนังสือ Travel

Book South Africa **Louis Vuitton**. กระเป๋าถือหนังสีแทน

ตกแต่งลายทาง **Ralph Lauren Collection**. รองเท้าส้นสูงหนัง

Dior. กระเป๋าถือหนังลายกราฟฟิกจากคอลเล็กชั่น Tobias

Rehberger Collaboration **MCM**.

FLEURIR

by Bigs Vacharasith

เดรสกระโปรงแขนยาวผ้าชีฟอง
สีน้ำเงินพิมพ์ลายกราฟฟิค FENDI.

SIRIVANNAVARI

by Pisid Whangvisarn.

ชุดว่ายน้ำพิมพ์ลายสวมทับแจ็คเก็ต
ยีนส์ **SIRIVANNAVARI.**

เสื้อแจ็คเก็ตผ้าไหมตัดต่อสีครีมอัดฟลิตและตกแต่ง
ด้วยสีเซียวอ่อน กระโปรงผ้าไหมสีครีม รองเท้าส้นตึก
ตกแต่งลายสานและสายคาดยีนส์ **SIRIVANNAVARI.**

เสื้อกั๊กยีนส์ปักตกแต่งช่วงอก กางเกงขายาวสีเบจเอว
สูงตัดต่อผ้ายีนส์ช่วงเอว หมวกยีนส์ปีกกว้าง รองเท้า
ส้นสูงผ้ายีนส์แต่งขอบหนัง SIRIVANNAVARI.

Walls of sound

โดย คลารา เลอ ฟอว์ (Clara Le Fort)
แปลและเรียบเรียง อรุณา บุญญสิทธิ์

นับว่าเป็นการผสมผสานระหว่างการสร้างสรรค์
ฟอร์ม (form) และการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเสียง
ที่สมบูรณ์แบบ หอแสดงคอนเสิร์ตใหม่เป็นงาน
สร้างสรรค์ที่รวบรวมเทคนิคยอดเยี่ยมและความ
งดงามอันโดดเด่นเข้าด้วยกัน อย่างที่ฟิลลาร์
โมนี เดอ ปารีส (Philharmonie de Paris) เช่น
เดียวกับที่จอร์ตันก็ คอนเสิร์ต ฮอลล์ (Jordanki
Concert Hall) ในโปแลนด์.

การเริ่มต้นการค้นพบอะคูสติก (acoustic) อันยอดเยี่ยมและเป็นเลิศ เป็น
สิ่งที่สถาปนิก ฌ็อง นูแวล (Jean Nouvel) ได้ตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้ตั้งแต่
แรกเริ่มโปรเจกต์ Philharmonie de Paris เป็นข้อโต้แย้งในขณะที่ยัง
เจกต์ได้เปิดตัว ตั้งแต่ความช่วยเหลืออย่างฉับพลันทางด้านกฎหมายที่
ความคิดในเรื่องของความหนาแน่นและความโปร่งโล่ง โมเดลจำลอง
แผ่นโลหะ การทดลองและการวิเคราะห์ทางด้านวัสดุ รวมทั้งการปรับปรุง
พัฒนามากมายและการตกกระทบของเสียงที่ออกแบบขึ้นอย่างละเอียด
อ่อน เมื่อทุกอย่างถูกควบคุมด้วยความสมบูรณ์แบบแล้ว จึงก่อให้เกิด
พื้นที่ของ มารี-อ็อด รุซซ์ (Marie-Aude Roux) นักวิจารณ์ดนตรีแห่ง
มีองด์ (Monde) เป็นผู้ช่วยในการจัดคอนเสิร์ตครั้งแรกของหอจัดแสดง
แห่งนี้กล่าวว่า "ช่วงเวลาที่น่าอัศจรรย์อย่างที่สุด เพราะเราได้รับความรู้สึก
ถึงความมีชีวิต รวบรวมว่ามีหัวใจที่กำลังเต้นอยู่สักแห่งหนึ่งในพื้นที่แห่งนี้"
ทำอย่างไรให้อะคูสติกนั้นมีความสมบูรณ์แบบนะหรือ นั่นตอบได้ยาก
พอๆกับการจัดแบ่งพื้นที่ของเสียงที่เป็นวิทยาศาสตร์ซึ่งละเอียดอ่อน และมีความ
ลึกลับไม่ลงตัวอย่างไม่คั่งที่...

Roland Halbe 2015

ที่โปแลนด์ หอแสดงคอนเสิร์ตในศูนย์วัฒนธรรมจอร์ดันกี (Jordanki) ที่สร้างโดยสถาปนิก เฟอร์นันโด เมนิส (Fernando Menis) มีรูปฟอร์มที่ดูคล้ายกับเป็นถ้ำ ด้วยด้านมุมที่มืองศาแตกต่างกันที่ออกแบบขึ้นจากการคำนึงถึงการตกกระทบของเสียง.

ด้วยความเชี่ยวชาญที่มากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ สถาปัตยกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์
เชื่อมโยงเข้าด้วยกัน ทำให้การออกแบบพื้นที่ในทุกวันนี้กลายเป็นงานสร้างสรรค์ในรูปแบบ
แบบใหม่ นักวิจารณ์จากนิตยสารไทมส์ (New York Times) นิโคไล อูรูสซอฟฟ์ (Nicolai
Ouroussoff) กล่าวถึง “ยุคทอง” สำหรับหอแสดงคอนเสิร์ต อย่างวอลท์ ดิสเนย์ คอนเสิร์ต
ฮอลล์ (Walt Disney Concert Hall) ในลอส แองเจลิสที่ออกแบบโดยแฟรงค์ เกห์ริย์
(Frank Gehry) ฟิลลารีโมนี เดอ ปารีส (Philharmonie de Paris) หรือโอเปร่า คอสโอส
(l’Opéra d’Oslo) ผลงานของสโนเฮตต้า (Snøhetta) สถาปัตยกรรมได้กลายเป็นการ
แสดงออกทางรูปฟอร์มอย่างอิสระ มอบความเป็นไปได้ให้กับการออกแบบๆ ซิดซูด
สำหรับหอแสดงคอนเสิร์ต ในการทำให้สิ่งนี้เป็นไปได้ขึ้นมา สถาปัตยกรรมได้ก้าวผ่าน
และท้าทายความเสี่ยงมากมายอย่างการออกแบบพื้นที่สำหรับเสียงนั้นไม่เคยมีมาก่อน
“ในการแสวงหารูปฟอร์มนี้ เหล่าสถาปนิกต้องทำการสำรวจความเกี่ยวข้องของเสียง
และพื้นที่แบบใหม่ในหลากหลายรูปแบบ พวกเขาผลักดันขอบเขตของการออกแบบ ซึ่ง
เป็นการบังคับให้วิศวกรเสียงก้าวไปข้างหน้าในบริบท
ใหม่ที่ไม่มีใครค้นพบมาก่อน” กิโยม อูเรต์ (Guil-
laume Huret) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเสียง และผู้ก่อตั้ง
เรอจิวส์ (Rejoice) โปรเจกต์พิเศษทางดนตรี “ที่เบื้อง
หน้าของเราคือหอแสดงคอนเสิร์ตที่มีประสิทธิภาพ
ดีที่สุด เป็นกล่องในกล่องที่ตรงกลางระหว่างสองชั้น
ถูกแบ่งกันด้วยผ้าแก้ว (Glass wool) ไม่เคยมีอะไรดี
กว่านี้มาก่อน!” อูเรต์กล่าวต่อ ในช่วงเริ่มต้นของการ
สร้างสรรค์ดนตรีและงานเสียง ในยุค 40s จอห์น เคจ
(John Cage) และปีแอร์ แชฟเฟอร์ (Pierre Shaeffer)
ได้สร้างสรรคงานทดลองทางด้านเสียงเพื่อที่จะจัด
แบ่งพื้นที่ให้กับเสียง ด้วยการปล่อยเสียงในจุดต่างๆ
ในพื้นที่หนึ่ง “ในวันนี้เราสามารถที่จะตัดสินใจและ
กำหนดถึงจุดปล่อยเสียง และสร้างสรรค์เสียงในพื้นที่
ซ้ำๆ เป็นล้านๆ ครั้ง ถ้าเราเคาะประตูที่อยู่ในระยะใกล้
เพียงด้านหลังของคุณนะหรือ คุณก็จะหันมา และ
นั่นไม่ใช่การตกกระทบของเสียงเพียงหนึ่งเดียว โลก
แห่งความเป็นจริงนั้นเหลือเชื่อในบางครั้ง” กิโยม อูเรต์
(Guillaume Huret) กล่าว

ด้วยการศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่และ
เสียงของพื้นที่นั้นๆ และการเชื่อมโยงให้ผู้คน
เข้าไปเยือนพื้นที่ปิดกั้นจากการใช้งาน อย่างเช่น
บริเวณกราวนด์ ซีโร (Ground Zero) เป็นจุดมุ่งหมาย
ที่เริ่มก่อตัวขึ้นตั้งแต่ปี 2011 บริษัทสถาปนิกเชื้อสาย
นอร์วีเจียน (Norwegian) Snøhetta ออกแบบงาน
ศิลปะจัดวาง (installation) ภายใต้ชื่อ Stillspots ซึ่งเป็นงานสร้างสรรค์ร่วมกับพิพิธภัณฑ์
กุกเกนไฮม์ (Guggenheim) โดยได้รับความร่วมมือจากนักประพันธ์ อาร์โว ปาร์ต (Arvo
Pärt) งาน installation เหล่านี้ทำให้ผู้คนได้สัมผัสและรับรู้ถึงพื้นที่ด้วยการฟังดนตรีดิน
ตินนาบูลี (Tintinnabuli) ซึ่งเป็นดนตรีประเภทที่ปาร์ตเป็นผู้ริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นงาน
ดนตรีแบบคอนเซ็ปชวล (conceptual) ที่ประพันธ์ขึ้นบนพื้นฐานของลักษณะเสียงสอง
เสียงที่มีความขัดแย้งกันอย่างสิ้นเชิง หรือสองโน้ตเพลงที่สร้างขึ้นให้ขัดแย้งหรือตัดกัน
อย่างชัดเจน แต่ไม่สามารถคงอยู่ได้เมื่อปราศจากการเชื่อมโยงต่อกัน “ชีวิตในเมืองใหญ่
ของเรานั้นเต็มเปี่ยมไปด้วยความหนาแน่นและความรุนแรง

เราจึงลืมนึกไปว่าหูของเราต้องใช้เวลาเพื่อปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางเสียงในสภาพ
แวดล้อมต่างๆ แบบเดียวกับที่ถูกตาปรับตัวกับแสง ไร้ซึ่งสติสัมปชัญญะ หูของเรารับรู้
ถึงเสียงต่างๆ และส่งข้อมูลเสียงเหล่านั้นไปยังสมองเมื่อพบกับสภาพแวดล้อมที่ซับซ้อน

ราวกับเป็นการผสมผสานอย่างไรซึ่งหลักการของสิ่งต่างๆที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน
โครงสร้างของเสียงถูกแปลงเป็นรูปแบบที่เรียบง่าย เพื่อให้การรับรู้ที่ซับซ้อนสามารถ
เปลี่ยนศูนย์กลางให้สามารถให้ความหมายในตัวเอง และตัดเสียงที่ไร้ความหมายใน
สิ่งแวดล้อมออกไป” กลุ่มสถาปนิกจาก Snøhetta กล่าวอธิบาย ความเป็นไปได้ที่จะ
สร้างพื้นที่เป็นดั่งฟองสบู่แห่งเสียงในใจกลางเมืองนั้นคืองานของวิศวกรทางด้านเสียง
ที่เราสามารถสัมผัสได้ในหอแสดงคอนเสิร์ตโดยขึ้นอยู่กับจุดที่นั่งของผู้เข้าชมแต่ละคน
ทำให้มีการรับฟังของเสียงในรูปแบบที่แตกต่างกัน แม้แต่เสียงที่เบาเพียงน้อยนิดก็ตาม

ที่เมืองโตราน (Torun) ในโปแลนด์ คอนเสิร์ตฮอลล์ จอร์ดันกี (Jordanki) ออกแบบ
โดยเฟอร์นันโด เมนิส อาร์คิเทกต์ (Fernando Menis Architect) เมื่อมองจากภายนอก
จอร์ดันกีก็ดูเป็นสิ่งที่ก่อสร้างประหลาดที่มีความโดดเด่นเฉพาะตัว ด้วยองค์ประกอบของ
โครงสร้างต่างๆ เช่นผนังที่ลาดเอียง องศาที่เฉียบคม โวลุ่มทรงจีโอเมทริกแบบล้ำยุค

การผสมผสานระหว่างการใช้คอนกรีตสีขาว และ
ปีกาโด (Picado) วัสดุที่เป็นส่วนผสมของอิฐและคอนกรีต
พื้นที่แห่งนี้รวบรวมพื้นผิวและด้านของรูปทรงมากมายเข้า
ด้วยกันราวกับเป็นการกลายพันธุ์ “ยิ่งไปกว่านั้น แฉงโมดูล
ห้าแฉงที่เป็นองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ในการปรับอะคูสติก
ในพื้นที่ภายในนั้น เป็นอะไรที่มอบความซับซ้อนให้กับโปร
เจกต์อย่างมาก โมดูลเหล่านี้มอบบุคลิกที่แท้จริงให้กับหอ
จัดแสดง ซึ่งสามารถรับรองการแสดงคอนเสิร์ตมากมาย
หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นฟิลฮาร์โมนิค (philhar-
monic) ดนตรีป๊อป การฉาย การแสดงละครเวที หรือ
อีเวนต์ทางดนตรีอื่นๆ เป็นการพยายามรวบรวมความ
เป็นไปได้อย่างเข้าด้วยกันอย่างที่ว่าไม่น่าเป็นไปได้!”
เฟอร์นันโด เมนิส (Fernando Menis) สถาปนิกชาวสเปน
ผู้ริเริ่มโปรเจกต์กล่าวอธิบาย ผลลัพธ์ของการรวมตัวของ
โวลุ่มที่มีเหลี่ยมมุมชัดเจนในแบบคิวบิสต์ (Cubist) ที่ก้าว
ผ่านขีดจำกัดของการใช้อิฐแดงนั้นช่างดูน่าเหลือเชื่อ

การจัดแบ่งพื้นที่ของเสียงในรูปแบบนี้เป็นการสร้างสรรค์
วิวัฒนาการทางสถาปัตยกรรมโดยธรรมชาติ ในการ
ออกแบบพื้นที่มีรูปฟอร์มประติมากรรมให้กับวอลท์ ดิสเนย์
คอนเสิร์ต ฮอลล์ (Walt Disney Concert Hall) แฟรงค์
เกห์ริย์ (Frank Gehry) ราล์ฟถึงดินเนอร์ร่วมกับสองวิศวกร
เสียงที่อึ้งใหญ่ที่สุดในโลกอย่างมินอู นาากาตะ (Minoru
Nagata) และโลธาร์ เครเมอร์ (Lothar Cremer) ที่ทั้งสอง
ไม่สามารถมาถึงข้อสรุปในการสร้างสรรค์ให้กับตึกนั้นได้
จนในที่สุดสรุปได้ว่าพื้นที่ภายในนั้นควรจะมีความเป็นรูป

ฟอร์มแบบมุม (corner) และแบบทึบศพ “ผมจึงได้ข้อสรุปว่าอะคูสติกเป็นศิลปะ สิ่ง
ที่น่าทึ่งคือการสร้างสรรคอะคูสติกนั้นเกิดขึ้นจากสัญชาตญาณเหนือสิ่งอื่นใด ไม่มี
สมการที่เขียนมาแล้วหรือที่สามารถนำมาใช้โดยปราศจากความคิดวิเคราะห์ สมการ
ที่แท้จริงของการสร้างสรรค์นั้นคือการมอบความคิดในการออกแบบสำหรับการใช้
งานแต่ละพื้นที่อย่างเฉพาะตัว” เกห์ริย์กล่าว มารี-อ็อด รูซ (Marie-Aude Roux) กล่าว
อีกด้วยคุณลักษณะที่ผู้คนสามารถสัมผัสได้ของเสียง และถึงการชิมชั้ที่อยู่ระหว่าง
สถาปัตยกรรมและอะคูสติก “หอแสดงแห่งใหม่นั้น เป็นราวกับการที่นักดนตรีเริ่มใช้
เครื่องดนตรีชิ้นใหม่ เช่นเดียวกับการเล่นเครื่องสายที่ต้องใช้เวลาในการปรับเข้ากับ
เครื่องดนตรี เพื่อที่จะเล่นได้ดีและสามารถควบคุมเสียงได้ เพื่อที่จะไปถึงจุดของความ
สามารถขีดสุดของเครื่องดนตรีและผู้แสดง หอแสดงคอนเสิร์ตนั้นเป็นดั่งอำนาจ และ
เวลาที่ใช้ในการรับรู้ว่าเครื่องดนตรีจะมีการตอบสนองต่อการโต้ตอบต่างๆ ของพื้นที่
อย่างไร”.

“อะคูสติก (acoustic)
เป็นศิลปะ เธอคือการ
สร้างสรรค์ที่ตั้งอยู่บน
พื้นฐานของความรู้สึก
และสัญชาตญาณเหนือ
สิ่งอื่นใด ซึ่งสมการของ
การสร้างสรรค์นั้นคือการ
มอบงานออกแบบสำหรับ
การใช้งานแต่ละพื้นที่
อย่างเฉพาะตัว” แฟรงค์
เกห์ริย์ (Frank Gehry)
กล่าว

